

Dette skulde dog, forekommer det mig, ikke være Hensigten med dette Lovforslag. Man har i alt Fald stadig fra de Partiernes Side, som har stemt for dette Lovforslag, hævded, at det vilde være medvirkende til at hemme Importen og fremme den indenlandske Produktion.

Under Forudsætning af, at Valutaforholdene holder sig, som de er i Øjeblikket, vil det for en Række af vore gamle Fabrikker for at holde deres faste Personale, deres Kontorpersonale, Agenter o. s. v., som man i en saadan Virksomhed ikke kan lade gaa, saaledes som man kan lade sine Arbejdere gaa, blive nødvendigt for overhovedet at kunne tjene til disses Lønninger og til andre Udgifter at kaste sig over Importen, fordi man ved dette Lovforslag har stillet dem endnu ugunstigere i Konkurrenceforholdet, end de hidtil har staaet. At dette kommer til at ske, bærer de 3 Partier, som i det andet høje Ting har vedtaget dette Forslag, Ansvaret for. Det har været sagt til dem og har været sagt i rette Tid.

Det forekommer mig for øvrigt; at der maa være fremkaldt en stærk Tvivl hos den højtærede Minister om, at det Argument, at Beskæftigelsesgraden skulde øges meget stærkt, er rigtigt, eftersom det er en Kendsgerning, at Tobaksindustrien, selv med et Tilskud af 8 Kr. pr. 1000 Cigarer, som solgtes fra nu af til 1. Maj, ikke vilde love Ministeren at kunne sæt tehalvtredie Tusinde Arbejdere i Gang, men højst en 15—1600 mere end i Øjeblikket. Den højtærede Minister maa dog erindre, at vel ca. 1000 eller 1200 vilde komme i Gang, uanset om der blev ydet et Tilskud til Produktionen eller ej. Det viser, at dette med Beskæftigelsesgraden i Virkeligheden ikke har noget paa sig. Det har kun været benyttet som Kit til at holde Trekanten sammen.

Naar jeg ved anden Behandling stillede en Række Ændringsforslag, som blev stemt ned, var det, som jeg fremhævede den Gang, ikke, fordi jeg mente, at denne Form for Tobaksbeskatning var den rigtige — jeg mener endog, at det er den sletteste Form; derimod mente jeg ikke, at man skulde gaa bort fra Tobaksbeskatningen i Øjeblikket, da Staten trænger til Indtægter, og jeg har ikke været uvillig til at være medvirkende til at skaffe Finansministeren dette Antal Millioner. Men jeg mener og vil fremdeles mene, at en Beskatning, der lægges paa et Mellemlid, er den sletteste Form for Forbrugsskat. Naar man skal have en Tobaksbeskatning, maa den lægges enten paa første eller paa sidste Led i Omsætningen. Man kan lægge

en Værditold paa Raavaren; hvis dette kan lade sig gøre, koster det Forbrugeren mindst, og det koster det samme for Staten, for en Tolder skal ikke have mere i Løn, naar han skriver et Tretal, end naar han skriver et Sekstal. Det er muligt, at dette ikke lader sig gøre, at det vil støde paa praktiske Vanskeligheder; men saa har man en anden Vej: at lade Skatten staa i Forhold til den Pris, hvortil Varen sælges til Forbrugeren. Det System har den højtærede Finansminister selv indført, da han i sin Tid indførte Banderolebeskatningen paa Cigaretter. Jeg tror ikke, at man kan indføre Banderoleskatten for Cigarer paa en streng Maade, paa den Maade, at Banderolen skulde være et Toldlukke; men man kunde indføre et Stempelmærke paa Kasserne som i andre Lande. Men den højtærede Finansminister og tre Partier her i Rigsdagen har altsaa stadig ønsket at opkræve Skatten paa den for Publikum alledyreste Maade og at opretholde den alletsletteste Beskatningsform, som overhovedet kan findes.

Dette er for mig Grund nok til at stemme imod Lovforslaget, et Lovforslag, der præmierer Angivelser, der i § 7 stiller de forskellige Dele af Brancherne ulige for Loven med Hensyn til Beskatningen, der indeholder en Efterbeskatning, som jeg mener kan drage meget farlige Konsekvenser efter sig, og som finansielt ikke vil give noget, som er værd at regne med, i Forhold til den Gene og Uret, man volder en Række Mennesker, et Lovforslag, som vil lægge en Række Byrder over paa det mindre Erhverv, saaledes at en Del af dets Udøvere vil bukke under og forsvinde, hvorfor Lovforslaget vil medvirke til at fremskynde Indførelsen af et Tobaksmonopol. Disse Byrder, som successive vil udslette en Række smaa Virksomheder, paa lægges en Række smaa Partier, som hævder, at deres Grundsyn er, at de mange smaa selvstændige Hjem er den lykkeligste Form for et Samfund. Jeg forstaar ikke, at disse Partier kan stemme for saadanne Bestemmelser, og forstaar meget vel, at Socialdemokratiet gør det, men at de andre Partier stemmer for et Lovforslag, som udrydder de smaa selvstændige Hjem i Byerne, samtidig med at man arbejder paa og bevilger Penge til at skabe det størst mulige Antal Hjem ude omkring over Landet, det forstaar jeg ikke. Mit Parti ser saaledes paa det, at de mange smaa Hjem er en Lykke for vort Samfund, hvad enten de er i Byerne eller paa Landet, og vi yder derfor gerne vor Medvirken til at faa oprettet smaa Hjem